

дения. А потому, если бы я мог держаться теперь нашего старого академического порядка, то я охотно присудил бы А. М. Селищеву высшую ученую степень — доктора славяно-русской филологии". (А. М. Селищев, *Избранные труды*, p. 624).

În volumul recenzat sînt incluse și lucrările savantului rus consacrate slavisticii est- și sud-slave, precum și o introducere în gramatica comparată a limbilor slave. În *Введение в сравнительную грамматику славянских языков* (p. 489—579) sînt prezentate într-o formă succintă trăsăturile fonetice și morfologice ale limbilor slave; este descrisă pe scurt fiecare limbă slavă în parte.

O analiză amănunțită a unui fenomen specific pentru dialectele slave în domeniul consonantismului o găsim în articolul *Соканье и шоканье в славянских языках* (p. 584—604).

Printre lucrările incluse în volum găsim și un număr însemnat de note și recenzii aparținînd regretatului slavist rus, care prezintă idei originale, fapte de limbă uneori inedite.

Apariția unui volum de opere științifice alese de prof. A. M. Seliščev trebuie să fie salutată cu toată sinceritatea, ca un act nobil al slavisticii sovietice contemporane.

ECATERINA FODOR

A. V. SUPERANSKAJA, *Структура имени собственного (Фонология и морфология)*, Moscova, 1969, 207 p.

După două studii fundamentale de accentologie rusă, apărute cu cîțiva ani în urmă¹, A. V. Superanskaja ne oferă o nouă lucrare, de onomastică, consacrată structurii fonologice și morfologice a numelor proprii, în general, și celor rusești, în special. Folosind o vastă bibliografie de specialitate, începînd cu lucrările lui A. F. Pott și A. Fick din cea de-a doua jumătate a secolului trecut și terminînd cu cele ale lui T. Witkowski și E. C. Smith din anii '60 ai secolului nostru, la care trebuie să adăugăm o seamă de contribuții ale cercetătorilor sovietici (A. M. Seliščev, V. I. Černyšev, A. A. Reformatskij, V. A. Nikonov, Ju. A. Karpenko ș.a.), inclusiv ale ei însăși², autoarea trece în revistă un bogat material antroponimic și toponimic: arab și turcic, germanic și romanic etc., din care nu lipsesc unele referiri la fapte de limbă și surse românești (v., de ex., p. 66, 114, 120).

Deși în lucrare se examinează probleme generale de onomastică, cu o serie de incursiuni în istoria numelor (fără care nu s-ar fi putut trata chestiuni de etimologie și derivare), autoarea se menține totuși, în cele mai multe cazuri, pe teren rusesc, iar viziunea ei este precumpănitor sincronică. În aceasta și

¹ A. V. Superanskaja, *Udarenie v sobstvennykh imenakh v sovremenном русском языке*, Moscova, 1966; Id., *Udarenie v zaimstvovannykh sloвах v sovremenном русском языке*, Moscova, 1968.

² Pentru lucrările acesteia v. S. I. Zinin, *Antroponimika. Bibliografičeskij ukazatel' literatury na russkom языке*, Taškent, 1968, p. 80.